

عنوان مقاله:

ارزیابی کیفی خودکارآمدی دانش آموزان متأثر از کاربرد روش تدریس حل مسئله و اکتشافی معلمان

محل انتشار:

اولین همایش بین المللی آموزش و پرورش با رویکرد مدارس هوشمند، معلمان خلاق و دانش آموزان متفکر در افق ۱۴۰۴ (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

امیر حسین پردل - کارشناسی، جغرافیا، خراسان رضوی، سبزوار

مسعود محمدی آویزی - کارشناسی ارشد، شیمی تجزیه، سیستان و بلوچستان، زابل

مهديه جوان سیامردی - کارشناسی ارشد، روان شناسی عمومی، سیستان و بلوچستان، زابل

خلاصه مقاله:

برای شیوه های حل مسئله و اکتشافی در آموزش و یادگیری تعریفهای گوناگونی ارائه شدهاند که برخی از آن ها صرفا بر روش های تدریس تمرکز دارند و برخی دیگر به فنون و مهارت ها اشاره می کنند. به صورت کلی، مقصود از روش حل مسئله و اکتشافی در تدریس و یادگیری، هرگونه موقعیت و فرصتی است که معلم ایجاد می کند و طبق آن دانش آموزان به صورت فردی یا گروهی و با کمک مراحل کشف موضوع یا حل مسئله، در فرایند یادگیری شرکت می کنند. در روش های حل مسئله و اکتشافی، ایجاد زمینه یادگیری دانش آموز هدف است؛ به شکلی که تا حد ممکن زمینه یادگیری مستقل او فراهم شود، بتواند سهم عمدهای در یادگیری به دست آورد و مفهوم، اصول، مراحل و فرایند یا دیگر مقاصد موضوع آموزشی را کشف و درک کند. روش های اکتشافی یادگیری، جذابیت و ماندگاری بیشتر یادگیری را برای دانش آموزان در پی دارند. هرچه دانش آموزان تلاش کنند به صورت مستقل مسیری از یادگیری را بیمایند، به توانایی های یادگیری خود تکیه می کنند. به همین سبب، رضایت از یادگیری افزایش می یابد. برخی از محتواهای آموزشی برای تدریس از طریق روش های حل مسئله و اکتشافی امکان بیشتری دارند و در سایر موارد توصیه می شود معلمان از فنون هدایت گری اکتشافی استفاده کنند تا دانش آموزان دست کم قسمتی از مسیر یادگیری را به صورت اکتشافی و حل مسائل تجربه کنند. در این پژوهش به ارزیابی کیفی خودکارآمدی دانش آموزان متأثر از کاربرد روش تدریس حل مسئله و اکتشافی معلمان پرداخته می شود.

کلمات کلیدی:

روش تدریس فعال، روش تدریس اکتشافی، روش تدریس حل مساله، خودکارآمدی تحصیلی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2053119>

